

Mmm...

16 moestuinverhalen voor peuters

geschreven door: BuurtLAB

Grond

Juf Riekie zit aan tafel. Ze vertelt over een moestuintje. 'Straks komt tuinman Peter. Die brengt een tuintje en aarde.' Noëlle en Simon zijn benieuwd. 'Wat is een moestuintje?' vraagt Simon. 'In een moestuintje groeien groenten. Sla, erwtes, radijsjes, worteltjes en ook uien,' zegt Riekie. 'Van uien ga ik huilen,' zegt Noëlle. 'Ja, dat is een gemene groente. Stoute uien!' roept Simon.

Kijk, daar komt tuinman Peter! Hij sjouwt met een grote bak en zet hem neer in de tuin. Simon en Noëlle willen ook naar buiten. Het is nog wel een beetje koud. Juf Riekie zegt dat ze eerst hun jas aan moeten doen. Dat doen ze en snel rennen ze naar de tuin. 'Hé, dat is een zandbak!' zegt Simon. Tuinman Peter lacht. 'Dit is geen zandbak. In een zandbak zit zand. In deze bak doen we grond. Groenten hebben grond nodig. Anders kunnen ze niet groeien.' Tuinman Peter loopt naar zijn blauwe auto en pakt een kruitwagen. 'Kijk,' zegt hij, 'nu doen we grond in de kruitwagen met een schop. Zijn jullie sterk?' Noëlle en Simon knikken. Ze krijgen van tuinman Peter een schopje. Er ligt een grote berg grond. De grond is zwart. 'Ik ga alle grond in de kruitwagen schoppen,' zegt Simon. Noëlle doet ook mee. O, wat werken ze hard! Als de kruitwagen vol is, zegt tuinman Peter: 'Rij de kruitwagen nu maar naar de moestuin. De grond moet daarin.' Simon en Noëlle doen hun best om de kruitwagen te laten rijden. Maar het lukt niet. 'Zo, wat is die grond zwaar!' roept Noëlle. Simon duwt hard tegen de kruitwagen. En dan: BOEM! Hij valt voorover in de kruitwagen. Met zijn neus in grond. 'Hahaha,' lacht Noëlle, 'je hebt een zwarte neus!' Simon wil zijn zwarte neus ook zien. Hij gaat snel naar juf Riekie en kijkt in de spiegel. 'Zo, nu ben jij ook een echte tuinman. Jij weet hoe de grond ruikt!' zegt juf Riekie. 'Mmm...,' zegt Simon. Juf Riekie maakt de neus van Simon schoon. Dan kijken Noëlle en Simon samen voor het raam hoe tuinman Peter de moestuin vult met grond. De moestuin is helemaal zwart.

Zaden

'Kinderen, doe allemaal je jas aan. Noëlle Noëlle en Simon rennen naar de kapstok en pakken hun jas. 'Doe je jas goed dicht. De lente is nog maar net begonnen. De zon schijnt. Maar het is nog niet warm,' zegt juf Riekie.

Buiten in de tuin staat een grote tafel. De tafel staat vlakbij het moestuintje. Alle kinderen gaan rond de tafel zitten. 'Juf Riekie, de grond is nog steeds zwart. Waar zijn de plantjes?' vraagt Simon nieuwsgierig. 'Die moeten we nog in de grond stoppen. De plantjes in de moestuin groeien uit zaadjes,' zegt juf Riekie. 'Ik wil zaadjes in de grond doen,' zegt Simon. 'We gaan eerst zaadjes zoeken,' antwoordt juf Riekie. Ze pakt een tomaat. Juf Riekie snijdt de tomaat in plakjes. Iedereen krijgt een plakje. '**Mmm...** lekker. Ik vind rode tomaat lekker!' roept Noëlle. 'Even wachten, Noëlle,' zegt juf Riekie. 'In de tomaat zitten zaadjes. Die gaan we eerst zoeken.' De kinderen onderzoeken hun stukje tomaat. Opeens roept Noëlle: 'Juf Riekie, ik zie een pitje!' Met haar vingers haalt ze een heel klein wit pitje uit haar schijfje tomaat. Alle kinderen kijken mee. 'Ja, dat is een zaadje van een tomaat. Die heb jij goed gevonden! In dat zaadje zit een hele plant verborgen,' zegt juf Riekie. Noëlle kijkt trots naar het witte zaadje. Simon pakt het zaadje van Noëlle's vinger. Hij loopt naar het moestuintje en stopt het zaadje in de grond. 'Nu kan hij groeien!' lacht Simon. 'Nee, zo werkt het niet,' legt juf Riekie uit. 'De zaadjes moeten eerst nog drogen.' De kinderen halen zaadjes uit de tomaten. Juf Riekie legt ze tussen twee wc-papiertjes in de vensterbank. Dan kunnen ze drogen. En na twee dagen kunnen ze in een doosje. Het zijn veel zaadjes. Daar groeien straks mooie tomatenplanten uit. Met elkaar eten ze de tomaten op.

Gaatjes maken

Noëlle zit achterop de fiets bij mama. 'Ik heb het warm, mama,' zegt Noëlle. 'Doe je sjaal maar af, schat. De lente is er bijna. Dan geeft de zon weer wat meer warmte,' antwoordt mama. Noëlle doet haar sjaal af. Als ze vlak bij juf Riekie zijn, komt Simon aangefietst. Hij fietst al zelf, zonder wieltjes. De moeder Simon zit ook op een fiets. 'Dat zijn één, twee... drie fietsen!' telt Simon vrolijk. Ze zetten de fietsen tegen de muur en gaan naar binnen. Juf Riekie staat op Noëlle en Simon te wachten. 'Hallo kinderen, jullie kunnen je jas aanhouden. Het is lekker weer. We gaan in de tuin wat leuks doen!' zegt juf Riekie. Simon en Noëlle rennen meteen naar de tuin. Maar vlak bij de deur naar de tuin valt Noëlle. Ze huilt. '**Mmm...** au, au, mijn vinger doet pijn!' Juf Riekie komt eraan. Als Noëlle weer staat, kijkt juf Riekie naar haar vinger. 'Kom maar even mee,' zegt ze, 'dan doen we jouw vinger even onder het koude water uit de kraan.' Noëlle houdt haar vinger onder het koude water. De pijn gaat snel weg. Ze doet de kraan uit en gaat achter Simon aan. Die staat al in de tuin. 'Hé, tuinman Peter is er ook!' roept Noëlle. Tuinman Peter staat bij het moestuintje. Hij vraagt aan Noëlle of ze haar vinger kan gebruiken. Noëlle knikt ja. 'We gaan gaatjes maken in de grond. Daar hebben jullie je vinger voor nodig,' zegt tuinman Peter. Hij steekt zijn vinger omhoog en steekt hem dan een klein stukje in de grond van het moestuintje. 'Nu is die vinger vies en zwart!' roept Simon. Tuinman Peter lacht en zegt: 'We gaan zestien gaatjes maken. In ieder gaatje doen we een zaadje van een radijs.' Tuinman Peter heeft een radijs bij zich en laat die zien aan de kinderen. De radijs is rond en rood. 'Ik vind radijs lekker. Radijs is pittig,' zegt Noëlle. Eerst mag Simon een gaatje maken met zijn vinger. Hij doet er een zaadje in. Daarna is Noëlle aan de beurt. Gelukkig doet haar vinger geen pijn meer. Tuinman Peter telt de gaatjes: 'Eén, twee, drie vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien, elf, twaalf, dertien, veertien, vijftien, zestien.' In ieder gaatje zit nu een zaadje van een radijs. Ze gooien de gaatjes weer dicht met wat grond. Nu kunnen de zaadjes gaan groeien. Samen eten ze de radijs van tuinman Peter op.

De plantenspuit

'Ik zie nog geen plantjes in ons tuintje,' zegt Simon. Iedere dag kijkt hij even, samen met Noëlle. Juf Riekie komt ook kijken. Ze voelt met haar hand aan de grond. 'De grond voelt droog. Ik denk dat de zaadjes water nodig hebben. Zaadjes hebben water nodig om een plantje te kunnen worden. Niet te veel water. En niet te weinig water,' legt juf Riekie uit. 'Ik wil ze wel water geven,' zegt Noëlle. Ze loopt naar het schuurtje. Daar staat een grote groene gieter. Ze pakt de gieter en sjouwt hem mee naar de keuken. In de keuken is de kraan. Noëlle gaat op een krukje staan. De gieter staat nu onder de kraan. Noëlle draait de kraan open. Er komt water uit. Als de gieter bijna vol met water zit, draait Noëlle de kraan dicht. Simon komt kijken bij Noëlle. Samen tillen ze de gieter op. '**Mmm...**' De gieter is te zwaar! Hoe hard ze ook trekken, de gieter blijft onder de kraan staan. Samen roepen ze juf Riekie. 'Dat gaat zo niet, kinderen,' zegt juf Riekie, 'ik heb een idee.' Ze loopt naar het schuurtje en pakt twee plantenspuiten. 'Kijk, deze vullen we met water. Als je in de plantenspuit knijpt, komt er water uit. Niet te veel en je spoelt geen grond weg. Dan blijven de zaadjes netjes op hun plek in de grond. Zo kunnen jullie de grond natmaken.' Noëlle en Simon krijgen allebei een plantenspuit gevuld met water. Ze gaan naar het moestuintje en knijpen hard in de plantenspuit. Ieder plekje van het tuintje maken ze nat. Ze werken hard. 'Ik heb het warm,' zegt Noëlle. Simon staat voor Noëlle met zijn plantenspuit in zijn hand. 'Ik weet wel wat. Dan krijg je het weer koud,' lacht Simon. Hij spuit water in het gezicht van Noëlle. Simon rent hard weg. Noëlle rent met een nat gezicht achter Simon aan. Vlakbij de deur van de keuken spuit ze Simon in zijn gezicht. Nu zijn ze allebei nat. 'Hé wat doen jullie?' vraagt juf Riekie. 'Hups, naar binnen en afdrogen.' Simon en Noëlle gaan naar binnen. Met een handdoek maken ze hun neus, oren, ogen, mond, wangetjes en haren droog.

Groene puntjes

'Ja! Ik zie groene puntjes... ik zie groene puntjes!' roept Simon blij. Simon staat bij het moestuintje. Groene puntjes steken net boven de zwarte grond uit. 'Ik wil ook kijken!' zegt Noëlle. Ze huppelt naar het moestuintje en gaat op haar hurken zitten. Vol bewondering kijkt ze naar de groene puntjes. Het zijn er al veel. Noor komt naast Noëlle zitten. Noëlle en Noor zijn vriendinnen. Ze spelen vaak samen als ze bij juf Riekie zijn. 'Kijk Noor, groene puntjes. Die komen uit de zaadjes,' legt Noëlle uit. 'Ik wil de groene puntjes aaien,' zegt Noor. Ze steekt haar hand uit. Maar juf Riekie pakt de hand van Noor vast en zegt: 'Je kunt de plantjes niet aaien. Ze zijn nog te klein. De plantjes moeten eerst groter groeien.' Simon kijkt naar juf Riekie en vraagt: 'Hoe groeien die plantjes dan?' Juf Riekie legt uit dat ook plantjes moeten eten. Dat eten maken ze zelf met zon, water en lucht. '**Mmm...** slim. Dan hoeven ze geen boodschappen te doen en niet te koken,' antwoordt Simon. Noëlle en Noor lachen. 'Ik wil thuis ook groene puntjes maken. Ik vind ze zo lief,' zegt Noëlle. Juf Riekie denkt even goed na. Ze gaat naar de keuken en pakt drie flessen van plastic. Juf Riekie knipt de flessen door. 'Zo. Kijk eens. Hier hebben jullie alle drie een bakje. Doe daar maar wat grond in met je hand.' Noor, Simon en Noëlle vullen het bakje met grond. Juf Riekie pakt een zakje. In het zakje zitten zaadjes van tuinkers. De kinderen maken kleine gaatjes in de grond met hun vinger. Ze krijgen zaadjes van juf Riekie en doen die in de gaatjes. Dan gaat er wat grond over de zaadjes, een beetje water erbij en klaar zijn ze. 'Zo, die mogen jullie mee naar huis nemen. Zet het bakje maar bij het raam in de zon. Dan gaan de zaadjes groeien en kweken jullie ook groene puntjes,' zegt juf Riekie. Simon, Noëlle en Noor zijn blij. Kweken is leuk!

Zwarte poes

Noëlle en Simon zitten aan tafel. Ze eten een groene appel. Juf Riekie heeft de appel in stukjes gesneden. 'Die appel is zuur!' zegt Noëlle. De tafel staat bij het raam. De kinderen kijken naar de tuin. 'Welke dieren zien jullie in de tuin?' vraagt juf Riekie. 'Ik zie een vogel!' roept Simon. 'Dat is een duif. En daar zit ook een merel,' zegt Noëlle. De merel is zwart en heeft een gele snavel. Hij zit op de rand van het moestuintje. Met zijn snavel wroet de merel in de grond. Hij zoekt eten. Plotseling zien de kinderen iets bewegen in de heg. Het is zwart, heeft vier poten en ook een staart. 'Hé, een zwarte poes, juf Riekie!' roept Noëlle. Juf Riekie ziet de zwarte poes ook. 'Dat is de poes van de burens. Zij heet Lara,' legt juf Riekie uit. De poes kruipt langzaam naar het moestuintje. **Mmm...** een lekker vogeltje, denkt de zwarte poes. De poes komt steeds dichterbij het moestuintje. De merel heeft de zwarte poes nog niet gezien. Simon en Noëlle kijken gespannen naar buiten. Dan springt de zwarte poes naar de merel. En... mis. De merel is snel en vliegt de lucht in. De zwarte poes kan de merel nu niet meer pakken. Een poes kan niet vliegen. 'Dat ging maar net goed,' zucht Simon. De zwarte poes zit nu in het moestuintje. 'Ga eens uit ons tuintje! Weg! Daar mag jij niet in zitten, stoute poes!' roept Noëlle. Juf Riekie doet de deur open en jaagt de zwarte poes uit het moestuintje. 'We willen geen poes in ons moestuintje. Straks gaat de poes er nog in poepen. Dat is vies. We gaan zorgen dat de poes niet meer in het tuintje kan,' zegt juf Riekie. Ze trekt haar jas aan en gaat naar het schuurtje. Daar pakt juf Riekie vier stokken. De stokken zijn van bamboe. Op iedere hoek van het tuintje zet ze een stok in de grond. Dan pakt ze een groen netje. Het netje hangt juf Riekie over de vier stokken. Zo, dat staat netjes! Zo kan de poes niet meer in het moestuintje. Simon en Noëlle gaan van tafel en gaan heerlijk met de trein spelen.

Stoute plantjes

'Vangen!' roept Noëlle naar Simon. Ze gooit een blauwe bal. Simon steekt zijn armen uit. De bal valt tussen de armen van Simon en stuitert door de tuin. De bal komt in het moestuintje terecht. Gelukkig zit er een netje over het moestuintje. De bal ligt in het netje. Juf Riekie ziet de bal liggen. Ze komt naar buiten en pakt de bal. 'Wel een beetje uitkijken, jongens. Straks maakt de bal de plantjes nog kapot. Dan moeten we opnieuw gaan zaaien,' zegt juf Riekie. Simon en Noëlle staan bij het moestuintje. 'De plantjes worden al groot!' zegt Noëlle. 'Zijn de plantjes al klaar, juf Riekie?' vraagt Simon. 'Nee, de plantjes moeten nog groeien. Jullie moeten wachten,' antwoordt juf Riekie. Ze haalt het netje even weg en kijkt naar de plantjes. '**Mmm...** er zitten ook andere plantjes in ons moestuintje. Plantjes die wij niet hebben gezaaid,' zegt juf Riekie. 'Dat is raar! Wat zijn dat voor plantjes?' vraagt Noëlle. 'Dat is onkruid. Tussen onze plantjes is onkruid gegroeid. Als je goed kijkt, zie je dat het onkruid er anders uitziet,' legt juf Riekie uit. De kinderen kijken goed. Juf Riekie legt twee vingers bij de wortel van een plantje onkruid. Met haar andere hand trekt ze het plantje uit de grond. 'Kijk. Al het onkruid moet uit het moestuintje. Ze eten het eten van onze plantjes op. Dat moeten we niet hebben,' zegt juf Riekie. 'Wat een stoute plantjes!' zegt Simon. Juf Riekie lacht. Ze haalt alle stoute plantjes uit de grond. Nu ligt het onkruid op de tafel. Noëlle en Simon pakken het onkruid. Ze houden het in hun hand en voelen eraan. Juf Riekie gaat naar binnen en wast haar handen. Ze pakt papier en lijm. 'Simon, Noëlle, komen jullie plakken?' vraagt juf Riekie. 'Ja! Ik wil plakken!' roept Noëlle en gaat naar binnen. Simon pakt de blauwe bal en gaat ook naar binnen. 'We gaan stoute plantjes plakken. Hier is papier in verschillende kleuren. Groen, rood, geel, blauw, oranje, bruin en zwart. We hebben rondjes, vierkantjes, driehoeken en lange slierten. Met de lijm kunnen jullie plakken,' legt juf Riekie uit. 'Maak maar een echte stoute plant!'

Luizenmonsters

Het is woensdag. De zon schijnt. 'Simon, Noëlle, Noor, we gaan naar het park. Trek jullie jassen maar aan,' roept juf Riekie. De drie kinderen springen op. 'Ja, jippie naar het park! Gaan we met de tram?' vraagt Noëlle. 'Ja we gaan met de tram en dan nog een klein stukje lopen,' zegt juf Riekie. De drie rennen naar de hal en trekken hun jassen aan. Hand in hand lopen ze met Riekie naar de tram. Bij de halte wachten ze op de tram. 'Ja, ik zie de tram daar. Het is een groene!' roept Simon. Noëlle en Noor kijken. De tram komt hard aanrijden en stopt bij de halte. De deuren gaan open. Juf Riekie en de kinderen stappen in. Ze gaan op een bankje zitten. Ze kijken naar de mensen in de tram en naar buiten. 'Ik vind in de tram rijden leuk,' fluistert Noor. Na een tijdje stopt de tram bij het park. De kinderen en juf Riekie stappen uit en lopen het park in. 'Kijk,' legt juf Riekie uit, 'de bomen krijgen nu weer nieuwe bladeren. Het is lente!' Noor, Noëlle en Simon horen haar niet. Ze rennen achter elkaar aan. 'Tikkie! Jij bent hem!' zegt Noëlle tegen Noor. Noor telt tot tien: 'Eén, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven, acht, negen, tien... ik kom!' Noëlle en Simon rennen weg. Noor probeert ze te tikken. Plotseling staat Noor stil. 'Hé, kom je ons nog tikken?' vraagt Simon. 'Ik heb een lieveheersbeestje gevonden,' antwoordt Noor. Noëlle, Simon en juf Riekie lopen naar Noor en kijken naar het blaadje met het lieveheersbeestje. Juf Riekie legt uit: 'Lieveheersbeestjes zijn echte luizenmonsters. In ons moestuintje zitten soms luizen. Luizen zijn hele kleine insecten. Met hun snavel prikken ze door onze planten. Ze zuigen het eten uit de planten. Als er heel veel luizen zijn, is dat slecht voor de planten.' 'We moeten die luizen tegenhouden,' zegt Simon. 'Gelukkig zijn er lieveheersbeestjes,' antwoordt juf Riekie. 'Ze eten de luizen graag op. De baby's van de lieveheersbeestjes zijn nog veel grotere luizenmonsters. Die vinden luizen helemaal **Mmm...**' Juf Riekie pakt een glazen potje. In het deksel zitten gaatjes. Ze doet een takje met blaadjes in het potje. 'We nemen dit lieveheersbeestje mee voor in ons moestuintje.' Heel voorzichtig laat Noor het lieveheersbeestje op haar vinger kruipen. Dan doet ze hem in het potje. Ze nemen het luizenmonster mee.

Wormen zoeken

Het regent. Noëlle en Simon maken binnen een puzzel. 'Ik wil buitenspelen, juf Riekie,' zegt Simon sip. 'Als het straks droog is, mogen jullie lekker naar buiten. Regen is goed voor ons moestuintje. De radijzen, wortelen, sla en doperwten groeien al heel hard,' antwoordt juf Riekie. Opeens zien de kinderen een man in een groene regenjas in de tuin staan. Hij heeft een grote schep bij zich en zwaait vriendelijk naar de kinderen. 'Het is tuinman Peter!' roept Noëlle. Tuinman Peter loopt naar een stukje gras in de tuin. Er ligt ook modder. Hij steekt de schep in de grond. Met zijn hand tikt Peter tegen de schep. 'Wat doet tuinman Peter nou?' vraagt Simon. 'Ik weet het niet,' zegt juf Riekie. 'Trek je laarzen en regenjas maar aan. Dan gaan jullie zelf even kijken en vragen.' Noëlle en Simon rennen naar de hal en trekken hun laarzen en regenjas aan. Ze lopen de tuin in. Tuinman Peter is al helemaal nat. Zelfs op zijn bril zitten waterdruppels. 'Hé, daar hebben we Simon en Noëlle!' zegt tuinman Peter. 'Wat doe je?' vraagt Simon. 'Ik zoek regenwormen. Die zijn goed voor het moestuintje. Ze graven gangen in de grond. Zo blijft de grond los en luchtig. Wormen poepen ook. Die regenwormenpoep is goed voor onze plantjes,' legt tuinman Peter uit. 'Nu regent het en komen de wormen naar boven. De schep steek ik in de grond. Als ik tegen de schep tik, denken de wormen dat er een mol in de buurt is. Een mol denkt: **Mmm...**, lekker, regenwormen. Maar de wormen willen niet opgegeten worden en kruipen snel naar boven.' De kinderen kijken naar de grond. Ze zien nog geen regenwormen. Noëlle wil graag helpen en wil een schop tegen de schep geven. Ze schopt mis en: boem! Ze valt achterover in de modder. Simon en Peter lachen. Noëlle's handen staan ook in de modder. 'Hé, ik voel wat kriebelen onder mijn hand,' zegt Noëlle. Ze tilt haar hand op en daar kronkelt een grote regenworm. Peter pakt hem en legt hem op zijn hand. De kinderen kijken vol bewondering naar de regenworm. 'Ik doe hem snel in jullie moestuintje,' zegt Peter. Simon en Noëlle gaan weer naar binnen. Ze krijgen een glaasje limonade en vertellen juf Riekie enthousiast over de regenworm.

Groentebekkie

Noëlle, Simon en Noor zitten in de tuin. Ze zitten aan tafel en drinken een glaasje water. De drie kinderen zijn moe van het rennen en spelen. 'We gaan een spelletje doen,' zegt juf Riekie. Ze pakt drie theedoeken. 'Jullie krijgen een theedoek om je hoofd en voor je ogen,' vertelt juf Riekie. 'Dan kan ik niets meer zien,' zegt Noor. 'Dat is precies de bedoeling. We spelen: Ik proef, ik proef... Als je aan de beurt bent, stop ik een stukje groente in je mond. Ik maak een foto en dan mag je raden wat je proeft,' legt juf Riekie uit. Ze knoopt bij de kinderen een theedoek om hun hoofd. Simon mag als eerste. Hij doet zijn mond open. Juf Riekie legt er een stukje tomaat in en maakt een foto. 'Simon, je mag proeven,' roept juf Riekie. Simon zegt: 'Ik proef, ik proef... **Mmm...** tomaat!' 'Ja, dat is goed,' zegt juf Riekie. Noëlle is aan de beurt. Ze doet haar mond open. Juf Riekie legt een stukje wortel in haar mond en maakt een foto. 'Noëlle, je mag proeven!' 'Ik proef, ik proef... **Mmm...** wortel!' roept Noëlle. 'Nou, dat is ook meteen goed,' antwoordt juf Riekie. Nu is Noor aan de beurt. Noor doet haar mond open en juf Riekie legt er radijs in. Ze maakt een foto. 'Noor, je mag proeven!' 'Ik proef, ik proef... **Mmm...** iets pittigs.' Noor denkt nog even na. Juf Riekie helpt Noor: 'Het is rood en rond.' 'Ja, ik weet het. Radijs!' roept Noor. 'Dat is ook goed geraden!' roept juf Riekie. Ze eten met elkaar alle stukjes groente op. 'Mag ik de foto's zien, juf Riekie?' vraagt Noëlle. Juf Riekie pakt het fototoestel en de kinderen komen bij haar zitten. Ze zien de foto van Simon met de tomaat in zijn mond. Ze lachen. Noëlle roept: 'Die is grappig, Simon! Je hebt een groentebekkie!' Dan zien ze de foto van Noëlle met een wortel in haar mond. 'Haha. Jij hebt ook een groentebekkie!' lacht Simon. De derde foto is Noor met een radijs in haar mond. 'Allemaal groentebekkie,' zegt Riekie. 'Weet je wat. We drukken de foto af en dan krijgen jullie hem mee naar huis. Om aan mama en papa te laten zien.' Dat vinden Noor, Noëlle en Simon een goed idee. Groentebekkie om thuis te laten zien.

Vogels laten schrikken

De zon schijnt. Het is lekker warm. Noëlle en Noor zitten samen buiten. Ze drinken een glaasje limonade. 'Kijk, daar zit een vogel bij de moestuin,' zegt Noëlle. Noor kijkt en zegt: 'Het is een duif.' De duif loopt over de rand van de moestuin. Opeens stopt de duif en pikt met zijn snavel aan de planten in de moestuin. 'Dat mag niet! Zo gaat de groenten kapot. Stoute duif!' roept Noëlle. Ze staat op en loopt naar de moestuin. De duif schrikt en vliegt weg. Nu zit de duif op de schutting van de tuin. Juf Riekie komt naar buiten. 'Wat is er aan de hand?' vraagt ze. 'Er zat een duif in de moestuin. Hij pikte aan onze planten,' antwoordt Noëlle. 'Dat is niet best. We willen geen duiven in onze moestuin,' zegt juf Riekie. Ze denkt na. **'Mmm...** we moeten de duiven laten schrikken. Ik weet wat. We gaan een vogelverschrikker maken. Kom maar mee.' Noëlle en Noor lopen met juf Riekie mee. Ze gaat naar de schuur. Juf Riekie pakt een doos. In de doos zitten doppen. 'Dat zijn doppen van flesjes limonade,' zegt Noor. Juf Riekie legt de doppen op tafel. Ze pakt uit de doos een grote spijker en een hamer. In iedere dop slaat juf Riekie een gaatje. Noor en Noëlle kijken hoe juf Riekie de gaatjes maakt. In heel veel doppen slaat ze gaatjes.

'Wat gaan we doen met de doppen?' vraagt Noor. Juf Riekie antwoordt: 'De doppen rijgen we aan een stuk touw. Tussen de doppen doen we stukjes van rietjes. We knopen het touw met de doppen en rietjes aan twee stokken in de moestuin. Daar schrikken de duiven van.' Noor en Noëlle krijgen een schaar. Ze knippen de rietjes in grote stukken. Als ze klaar zijn met knippen, krijgen ze een stuk touw van juf Riekie. Eerst rijgen ze een dop aan het touw. Dan een stuk rietje. En zo maken ze een echte vogelverschrikker. Juf Riekie hangt de vogelverschrikker in de moestuin. Noor en Noëlle vinden de vogelverschrikker mooi. Opeens vliegt de duif naar de moestuin. Hij gaat op de rand zitten. Noor en Noëlle kijken gespannen naar de duif. De wind laat de vogelverschrikker bewegen. De duif schrikt en vliegt weg. Dag duif!

Nieuw eten maken

Tuinman Peter is hard aan het werk in de tuin. Hij timmert, zaagt en slaat met een hamer spijkers in hout. Simon gaat kijken. 'Wat doe je, tuinman Peter?' vraagt Simon. Tuinman Peter zegt: 'Ik maak een compostbak voor jullie.' Simon denkt na. 'Is dat een bak waar de post in komt?' vraagt hij nieuwsgierig. Tuinman Peter lacht en legt uit: 'In de compostbak gooi je bijvoorbeeld restjes van groenten en fruit. En eierschalen, bloemen, takjes en bladeren. Dat gaat rotten.' Simon trekt een vies gezicht. 'Als het rotten is afgelopen, heb je nieuw eten voor jullie plantjes. Dat heet compost. Het nieuwe eten doe je bij de planten in de moestuin,' vertelt tuinman Peter. Simon knikt. 'Mag ik met de hamer op een spijker slaan?' vraagt hij. Tuinman Peter pakt een kleine hamer. Die is speciaal voor kinderen. Hij legt een houten plank op tafel en geeft Simon een spijker. Peter doet voor hoe je moet spijkeren. Hij houdt de spijker met twee vingers vast en slaat dan voorzichtig op de kop van de spijker. Simon doet het na. 'Voorzichtig slaan. Anders sla je op je vinger. Dat doet pijn,' waarschuwt tuinman Peter. Simon pakt een spijker en houdt hem met twee vingers vast op de houten plank. Hij slaat met de kleine hamer op de spijker. Raak! De spijker gaat een stukje het hout in. Simon slaat nog een keer. Weer raak! 'Ik kan het goed, tuinman Peter!' roept Simon blij. Maar hij let niet goed op. Simon slaat op zijn duim. 'Au! Au! Au!' huilt Simon. Dikke tranen rollen over zijn wangen. Juf Riekie komt kijken. '**Mmm....**, kom maar mee, Simon. Hou je duim onder de kraan met koud water. Als de pijn weg is, gaan we eten.' Simon gaat naar binnen en houdt zijn duim onder het koude water. De pijn gaat weg. Hij droogt zijn handen af en gaat aan tafel zitten. Noëlle en Noor hebben een ei gekregen. Ze pellen de schaal van hun ei. 'Die schalen moeten in de compostbak,' zegt Simon. 'Na het eten mogen jullie de schalen van de eieren in de compostbak gooien. Nu eerst lekker eten en drinken,' zegt juf Riekie. Als de kinderen klaar zijn, gaan ze naar tuinman Peter. Ze gooien de schalen in de compostbak. Zo, dat kan lekker rotten.

Erwten zoeken

'Noëlle en Simon, kom eens kijken!' roept juf Riekie. Ze zit bij het moestuintje. De twee kinderen rennen naar juf Riekie. 'Kijk, de doperwten zijn klaar met groeien. We kunnen ze plukken,' zegt juf Riekie. 'Ik zie geen doperwten. Doperwten zijn groen en rond,' zegt Noëlle. Ze is teleurgesteld. Juf Riekie plukt een groen ding van de plant. Ze geeft hem aan Noëlle. 'Maak die maar open, Noëlle,' zegt juf Riekie. Noëlle opent het groene ding en zoekt. 'Ja, ik zie erwten! Ik zie ze, Simon!' roept ze. Het groene ding lijkt op een boon. Simon kijkt hoe Noëlle de erwten uit de groene boon haalt. Het zijn er vijf. Simon plukt de volgende boon van de plant. Hij maakt hem open en haalt vier erwten uit de boon. Alle erwten gaan in een pan. Ze plukken nog meer groene bonen. In de pan zitten nu veel erwten. Juf Riekie neemt de pan mee naar de keuken. Ze maakt de erwten schoon met water en laat een laagje water in de pan staan. De erwten zwemmen nu in de pan. Juf Riekie doet het deksel op de pan. 'We gaan de erwten koken. Dan kunnen we ze straks eten. Jullie papa's en mama's komen ook eten,' zegt juf Riekie. Noëlle en Simon gaan naar buiten. Ze gooien de schillen van de bonen in de compostbak. Ze hebben nog tijd om even lekker te fietsen.

Daar zijn de papa en mama van Simon. 'Mama, papa, we hebben erwten geplukt!' roept Simon. 'Ze zitten nu in de pan. We gaan ze straks opeten.' Ook de papa en mama van Noëlle zijn gekomen. Juf Riekie dekt de tafel. 'Iedereen aan tafel! We gaan eten!' roept juf Riekie. Noëlle en Simon zitten naast elkaar. Juf Riekie zet de pan op tafel. Ze haalt de deksel van de pan en daar zijn de gekookte erwten. Met een lepel schept ze de erwten op de borden. Noëlle prikt een paar erwten aan haar vork en stopt ze in haar mond. '**Mmm...** deze erwten zijn lekker!'

Slak en sla

Noor zit in de tuin op een kleed onder een boom. De zon schijnt en het is warm. Op het kleed heeft Noor borden en bekers neergezet. Noëlle komt kijken. 'Wat speel jij?' vraagt Noëlle. 'Ik ga picknicken. Doe je ook mee?' antwoordt Noor. 'Ik weet niet wat picknicken is,' zegt Noëlle. 'Picknicken is buiten eten en drinken op een kleedje,' legt Noor uit. Noëlle vindt het leuk en gaat op het kleed zitten. Juf Riekie brengt de twee meisjes brood en melk. 'Jullie mogen zelf lekkere boterhammen maken. Er is van alles: kaas, worst en een ei,' zegt juf Riekie. Noor pakt een boterham en legt hem op een bord. Met een mes smeert ze boter op de boterham. Ze legt er een plakje kaas op. 'Thuis maken wij boterhammen met kaas en tomaat en sla,' zegt Noor. 'Kom! In de moestuin groeit sla en ook tomaat. We gaan plukken,' fluistert Noëlle. Ze gaan naar het moestuintje. Er hangt een rode tomaat aan de plant. Noor plukt de tomaat. 'Nu sla,' zegt Noëlle. Ze zoeken en zoeken. Maar op de plek waar de sla moet staan, zien ze niet veel. Noor en Noëlle roepen juf Riekie. 'Juf Riekie, de sla is weg uit de moestuin! De sla is gestolen!' roept Noëlle. Juf Riekie zoekt naar de sla. Ze zegt: 'Ja, jullie hebben gelijk. Er is niet veel meer over van de sla. Wie zou dat nou gedaan hebben?' Noor en Noëlle kijken sip naar de sla. Sla op brood met kaas vinden ze juist zo lekker. Juf Riekie zoekt naar de dief. 'Kom eens kijken kinderen! Kijk eens wat hier onder de rand van onze moestuin zit?' roept juf Riekie. Noor en Noëlle gaan naar juf Riekie en kijken. 'Zo, dat is een grote!' zegt Noor. Onder de rand van de moestuin zit op het hout een grote slak in de schaduw. 'Dit is onze sladiet. Deze grote slak heeft de sla opgegeten,' vertelt juf Riekie. Ze pakt de slak en legt hem op haar hand. Noor en Noëlle kijken boos naar de slak. Juf Riekie brengt de slak weg. Uit de tuin. Noor en Noëlle gaan terug naar het kleed. Ze gaan verder met hun picknick. '**Mmm...** kaas met tomaat op brood is ook lekker. Ik ben blij dat de slak de tomaat niet heeft opgegeten,' zegt Noëlle. Noor zegt niets. Haar mond zit vol boterham, kaas en tomaat.

Feest

Het is vandaag feest. Juf Riekie zet tafels en stoelen in tuin. Simon helpt mee. Hij heeft al grote spierballen en kan de stoelen tillen.

'Wie komen naar ons feest?' vraagt Simon. 'Jullie papa's en mama's, broers, zussen, opa's en oma's,' zegt Riekie. 'Ze komen vanmiddag eten. We koken met de groenten uit onze moestuin.' 'Mag ik ook helpen met koken, juf Riekie?' vraagt Simon. Juf Riekie knikt. Noor en Noëlle komen ook naar buiten. Ze willen helpen. Van juf Riekie krijgen ze witte borden. Noëlle zet de witte borden op tafel. Bij iedere stoel één bord. Er valt een blaadje van de boom. Het blaadje valt op een bord. 'Kijk!' roept Noëlle, 'er vallen blaadjes uit de boom. De boom wil ze niet meer hebben.' 'Het wordt herfst,' vertelt juf Riekie. 'In de herfst vallen de bladeren van de boom.' Noëlle pakt het blaadje van het bord en gooit hem in de bak met compost. Alle tafels zijn nu gedekt. Noor, Simon en Noëlle gaan helpen met koken.

Ze lopen met juf Riekie naar de moestuin. 'Vandaag gaan we oogsten. Jullie mogen alle groenten plukken en uit de grond trekken,' zegt juf Riekie. Noëlle trekt aan groene stengels. 'Ik heb een wortel gevonden!' roept ze. En ze trekt alle wortelen uit de grond. Simon is druk met het plukken van peulen. 'Het lijken wel bonen. Maar deze zijn plat,' zegt Simon. Hij doet alle peulen in een pan. Noor heeft aardbeien gevonden. '**Mmm...** ik vind aardbeien zo lekker. Ze zijn zoet.' Ze eet de aardbei op. 'Nog niet de aardbeien opeten. Die moeten straks op een pannenkoek,' zegt juf Riekie. Noor doet alle aardbeien in een bakje. Ze gaat naar de kraan en wast de aardbeien. De papa en mama van Noëlle komen de tuin in. 'Zo, die aardbeien zien er lekker uit!' zegt de vader van Noëlle. Hij pakt een aardbei uit het bakje en stopt hem in zijn mond. 'Dat mag niet van juf Riekie!' roept Noor. 'Ze moeten op een pannenkoek.' Juf Riekie komt kijken en vraagt aan de vader van Noëlle: 'Wil jij pannenkoeken bakken voor alle kinderen?' Dat wil de vader van Noëlle wel en hij gaat naar de keuken. Hij doet een beetje boter in de koekenpan. Met een lepel giet hij het beslag in de pan. Nu moet de pan op het vuur staan. Noor kijkt. Ze wachten. Dan pakt de vader van Noëlle de pan en gooit de pannenkoek omhoog. De

pannenkoek vliegt door de lucht en pats... hij valt op de grond. O, o, o, dat is niet bedoeling! De pannenkoek moet in pan komen en niet op de grond. Juf Riekie pakt de pannenkoek van de grond en gooit hem weg. Nu moet de vader van Noëlle een nieuwe bakken. 'En nu niet meer op grond laten vallen,' zegt juf Riekie streng. Gelukkig, dit keer gaat het goed. De vader van Noëlle bakt een stapel pannenkoeken. Alle kinderen krijgen een pannenkoek. Noor deelt de aardbeien uit. Die gaan op de pannenkoeken. Nu is het echt feest!

De moestuin gaat slapen

Het regent. Noëlle is op weg naar juf Riekie. Ze zit achterop de fiets bij mama. Noëlle heeft een roze regenjas aan. 'Brr! Ik heb het koud mama!' zegt Noëlle. 'We zijn er bijna,' zegt mama. Ze fietsen door de regen en de harde wind. Er vallen nu veel bladeren van de bomen. De wind blaast ze los. Ze vliegen door lucht en vallen op de grond, in de plassen. 'Echt herfstweer!' zegt mama. Ze zijn bij juf Riekie aangekomen. Voor deur staat de blauwe auto van tuinman Peter. Noëlle klimt van de fiets en rent snel naar binnen. Tuinman Peter zit aan tafel met juf Riekie. Hij drinkt koffie. Juf Riekie drinkt warme thee. 'Goedemorgen, Noëlle!' zegt Riekie. 'Goedemorgen juf Riekie en tuinman Peter,' zegt Noëlle. 'Ik ben nat geworden en de wind heeft mijn haren gek gedaan.' Juf Riekie doet met haar handen de haren van Noëlle weer goed. Simon is er ook. Hij speelt met blokken. Tuinman Peter zegt: 'We moeten vandaag de moestuin opruimen. Alle groente is eruit en opgegeten. Er staan nog wat planten in de moestuin en die moeten eruit.' Noëlle en Simon willen tuinman Peter wel meehelpen. Ze trekken hun laarzen en een regenjas aan. Met tuinman Peter trekken ze alle planten uit het moestuintje. In het midden staat nog een mooie bloem. 'Er staat een mooie bloem, tuinman Peter! Moet die blijven staan?' vraagt Simon. 'Dat is een goudsbloem. Die mag je plukken. We gaan de bloem drogen,' zegt tuinman Peter. Simon plukt de goudsbloem. Alle planten zijn nu uit het moestuintje. Er zit alleen nog zwarte grond in. Noëlle zegt: 'Nu hoeft de moestuin niets meer te doen. Hij kan gaan slapen. Welterusten moestuin!'

De kinderen gaan naar binnen. Simon neemt de goudsbloem mee. Juf Riekie pakt twee plankjes met krantenpapier. Op iedere hoek zit een schroef. Ze legt de goudsbloem tussen de twee plankjes en krantenpapier. Dan draait ze de schroeven aan. 'Zo, nu kan de goudsbloem drogen. Als de goudsbloem droog is, kunnen we hem bewaren,' zegt juf Riekie. Noor en Simon kijken naar de bloemenpers. Dan is het tijd voor een glaasje limonade en een koekje. **Mmm...**